



Писма до
Добри Войничков



Здравей, скъпи читателю!

Тази книга е създадена, за да те пренесе в света на мечтите, където всеки може да изпрати своето писмо до великия възрожденски учител, общественик и театрален деец – Добри Войников. Учениците от 35. СЕУ успяха да запалят патриотичния огън в сърцата на всеки, който отгърне страниците на



*това четиво. А ти готов ли си да
се потопиш в света на историята
и фантазията?*

Хајде да започваме!



ДО ПАТРОНА НА НАШЕТО УЧИЛИЩЕ

За онова, което ни показва, а ние не видяхме!

Надявам се, че с писмото ни Ви намираме в добро състояние и мястото, което очаква всичките ни души, има VIP зона с пропуск: „Осмислено съществуване“, от която доказалите се личности на българската интелигенция наблюдават сега разиграването на безкрайно интересната театрална постановка: „XXI век“. В случай че си представяме твърде фикционално най-обикновената смърт, ще изпробваме друг, съвсем реален и възможен метод за проекция на действителността - писмо до покойник.

Ние все още се смеем. „Смехът е здраве“, казват хората, и ние сме най-здравият народ. Сеем се на грешките на журналистите ни, които правят мъглата „непрогледна“, но пък ни „спомогат“ да стоим извън заблуди. Сеем се на грубия и превзет език на немците, докато слушаме ръмжаща госпожица във Франкфурт, непонятно за нас, родом от Враца. Сеем се на онези - прецаканите актьори и музиканти, които работят само за усмивки. Все пак друго е титлата „Получател на средна заплата в България“. Доста са смешни и градският транспорт, и лошата образователна система, и ниското ниво на здравеопазване. И още сме в любовен триъгълник с нашето и чуждото. По друг начин казано - на себе си се смеем. Сами си плащаме за нашата комедия, сами си я и правим.

Но нищо, ние още си решаваме задачи по граматика, както ни остави и поръча, ние още си четем за Ботев и за Левски и още си се *мъкнем* всеки ден в училище.



И още са удобни дървените чинове, и още си е страшна вече бялата дъска, и още сме отрудени работници - все още там си стоим. Там, където си и бяхме. Ни сантиметър по-напред от мястото, където ни остави.

И така още ще си четем, и все същото ще пишем. И още ще умуваме, и пак тук ще си останем, и още една Анка и един Бай Ганьо ще измислим.

И какво? Алеко оправда своя отчайващо непоправим герой. И нашите учители, ментори, дейци не са избягали . Тук си стоят. И тук ще си постоят. И пак тук ще се научим да виждаме, и пак тук и Вие ще ни гледате. Защото сега още сте криворазбрани. Най-криворазбраната цивилизация: на поети, на борци и на будители.

С уважение,

Учениците от 12 А клас на училище 35 CEU " Добри Войников"



Скъпи Добри Войников,

Първото нещо, за което ще Ви разкажа, е, че вече всички деца ходят спокойно на училище и могат да учат извън страната. Имаме прекрасни учебни пособия. Също така имаме и много нови неща - например електронните устройства, като таблети, телефони, компютри и телевизори. Благодарение на тях, ние допълнително учим нови неща. Гледаме пиеси, слушаме музика, научаваме нови езици и играем игри. Нашето училище, на което Вие сте патрон, има много хубав училищен хор като този, който Вие сте създали.

Аз се възхищавам на театъра, на който Вие сте поставили основи. Всяка пролет аз участвам в постановки за въстанието в град Перушица. Там се запознавам с актьори, много от които са жени, които могат да участват в пиеси благодарение на Вашия пример.

Беше ми много интересно да гледам тийнейджърската версия на "Криворазбраната цивилизация", защото и днес някои мои съученици имитират само чуждото и не уважават българските обичаи и ценности.

Горда съм с това, че нашето училище носи Вашето име и се радвам, че имаме добър пример за подражание.

С уважение,

Яна Панайотова от 4. Б клас



Здравейте, господин Войников!

Тук съм само да Ви кажа едно огромно благодаря от името на всички възпитаници на нашето училище - 35. СЕУ "Добри Войников".

Благодарим Ви, че за този малък период от време сте направили толкова много за българската музикална и театрална култура и общественост. Със своята любов към книгознанието и библиотекознанието аз разбрах, че днес с Вашето име се славословят:

- Народното читалище "Добри Войников" в Шумен, където се поставя началото на българския театър с побългарената комедия "Михал Мишкоед".
- 35. СЕУ „Добри Войников“ в София - едно от високопоставените училища в столицата с високо ниво на общообразователна подготовка, на чуждоезиково обучение и т.н.
- С името „Добри Войников“ са именувани и много улици, паметници и др.

Благодарим Ви и за това, че моето училище гордо носи Вашето име и чрез Вас се слави като училище, което отваря нови прозорци към просветата и културата. Благодарение на Вас много актьори и музиканти са сбъднали мечтите си, а българските жени са започнали да излизат на сцена .

Вие винаги ще бъдете запомнен в сърцата на българите като ерудирана личност, която въздига България и я превръща в модерна държава на духа и ценностите.

С уважение,

Богдана Георгиева Катърска 8.г клас



Скъпи Добри Войников,

Благодаря Ви за това, което сте направили за обществото ни. Вие сте създали много неща. Едно от тях било когато сте влезли в театъра, Вие първи сте вкарали актриси в него. Както сте създали и една от най-известните си пиеси - „Криворазбраната цивилизация“. Докато сте писали пиеси, сте работили и като журналист. Издавали сте вестници. Били сте толкова образован, че докато сте правили всичко това, сте практикували не най-лесната задача - учителството. Вие сте обичали музиката като баща си – Васил Войников, и заради това сте я вписали като задължителен предмет в училище. Трябва да сте убеден, че всички Ви помнят като много важен човек. Затова все пак са Ви сложили като име на училище.

Сега технологиите са по-напреднали. Когато всички са болни, могат да учат онлайн. Въпреки че вече Ви няма да видите всичко това, все още Ви обичаме!

С уважение,

Виктория Стефанова – 4.б клас



Скъпи Добри Войников,

Решихме да напишем това писмо към Вас, защото училището, в което започнахме гимназиалния етап на обучението си, носи Вашето име – 35. СЕУ „Добри Войников“. За нас е чест да бъдем ученици в тази гимназия. Благодарение на това се запознахме с Вашата личност и приносите Ви в нашата култура. Истински се възхищаваме на ролята Ви като учител, общественик и театрален деец. Можем да кажем, че Вие сте един от големите възрожденци в българската история.

Вече знаем, че основите на модерния български театър се дължат на Вашия принос в това изкуство. Пиесата Ви „Криворазбраната цивилизация“ е една от най-известните комедии в България и до ден днешен се играе в театрите, а също така и се гледа по телевизията. Щастливи сме, че някои от нас имат шанса да следват Вашия пример, като участват във френската театрална трупа в нашето училище. Освен за театъра Вие сте допринесли много и за образованието, въвеждайки новите предмети българска история и нотно пеене, които са обогатили българските ученици. Вашето обучение във френския колеж „Сен Беноа“ в Цариград е мотивация за нас в изучаването на този език.

В днешни дни, 21. век, театърът, музиката, киното, образованието и литературата са претърпели големи промени. Те са достъпни и съпътстват живота на всеки един от нас, което може би е било немислимо за Вашето време. От друга страна, темите във Вашата комедия „Криворазбраната цивилизация“ остават актуални и правят впечатление на хората и до днес.



Наследството, което сте оставили, е ценно за нас и поколенията, затова
ние трябва да го запазим. Благодарим Ви!

С уважение,

Ева, Филип, Йоана, Лиат и Александра от 8.д клас.



Скъпи Добри Войников,

Много ми харесва това, че моето училище носи вашето име. В училище придобивам нови знания. Учителите дават всичко от себе си, за да ни научат на интересни неща за света. Най-любимият ми час е музика. Радвам се, че Вие сте го въвели в училище. Знам още, че сте били учител и сте отпечатвали учебници.

Винаги ще Ви помня и нося в сърцето си!

С уважение,

Никол Николаева от 2.в клас



Уважаеми господин Добри Войников,

С помощта на моите учители и родители аз се запознах с Вашия живот и постижения. Работили сте като учител и сте написали учебници по история, българска граматика, стихотворения и други произведения, които се четат и до днес. Много бях впечатлена, че Вие сте първият български диригент и основоположник на театралното изкуство в България. Аз много обичам да ходя на театър и концерти.

Благодаря Ви, че като учител въведохте музиката и историята като предмети. Искам да Ви благодаря за всичко, което сте направили за България и българския народ. Вие сте създали сиропиталище в манастир, където много жени и деца са намерили подслон, бягайки от войната.

Аз се гордея, че моето училище носи Вашето име, защото тук се учат много умни, талантливи и отговорни деца. Деца, които обичат своята родина, България, също като Вас.

Благодаря Ви, че въпреки трудностите сте работили за развитието на нашата култура и книжовност.

С уважение,

Изабела Велева от 2.в клас



Скъпи господин Войников,

Пиша това писмо с най-мили чувства.

Аз съм ученичка във втори клас в училище, което носи Вашето име, с най-прекрасните учители - госпожа Добрева и госпожа Иванова.

Любимият ми час е часът по музика и Ви благодаря за въвеждането му като предмет в училището.

За мен Вие сте вечният учител, който ни учи да сме добри, да бъдем скромни и да обичаме България.

Ние винаги ще Ви помним и носим в сърцата си!

С уважение,

Христина Занкова от 2.в клас



Скъпи Добри Войников,

Казвам се Елица Станчева и съм на 10 години. Ежедневието ми е свързано с Вашето име, тъй като живея на ул. „Добри Войников“ и съм ученичка в 4 клас на 35. СЕУ „Добри Войников“. Всяка сутрин портретът Ви ни посреща на входа на училището и ни вдъхновява да бъдем любознателни и прилежни.

Всеки ден научаваме нови и интересни неща. С класа ни ходихме на театър. Ще е хубаво да имаме театрален клуб в училище.

През месец ноември чествуваме Вашето рождение, като си припомняме Вашите най-важни уроци – да обичаме родината и да харесваме българското.

С уважение,

Елица Станчева от 4.б клас



Интервю с Добри Войников

М: Здравейте, г-н Войников! Знаете ли, че моето любимо училище носи Вашето име?

ДВ: Не, но сега разбрах. Радвам се!

М: Бих искала да Ви задам няколко въпроса. Кога и къде сте роден?

ДВ: Роден съм на 10.11.1833 г.

М: Кои са Вашите учители?

ДВ: Сава Филаретов, Иван Богоров, Сава Доброплодни.

М: Умееете ли да свирите на някакъв инструмент?

ДВ: Да. Свиря на цигулка, флейта, китара и пиано. Участвал съм като цигулар в първия български оркестър, основан от Михай Шафран.

М: Къде сте учили?

ДВ: Учил съм във френския колеж „Сен Беноа“ в Цариград от 1856 до 1858 година.

М: Какво сте работили?

ДВ: Работил съм като учител. Създал съм учебници по българска история, българска граматика и христоматия.

М: А докато работихте в училище, с музика занимавали ли сте се?

ДВ: Да. През 1859 г. основах ученически хор. Също така съставих и ръководих оркестър.

М: Имате ли написани книги?

ДВ: Издадох „Сборник от разни съчинения“, антология на френската литература, „Кратка българска история“, „Ръководство за словесност“.



М: Имали ли сте хоби?

ДВ: Да. Организирах в Браила българска театрална група с оркестър. Написах драми и комедии и музика към тях.

М: Ние в училище се запознахме с Вашата най-известна комедия - „Криворазбраната цивилизация“. Какви други професии сте работили?

ДВ: Бил съм журналист, директор на училище, писал съм за вестник „Дунавска зора“. Основал съм и Българското книжовно дружество. Играл съм в театралните групи в Букурещ, Гюргево и Шумен.

М: Днес Българското книжовно дружество носи името Българска академия на науките. Там работят много изтъкнати български учени. Благодаря Ви за отделеното време. Щастлива съм и за мен е чест да уча в училище, което носи Вашето име.

Интервюто е подготвено от Мария и Боян Иванови, ученици от 4.а клас. Посветено е на патронния празник на 35 СЕУ „Добри Войников“.



Скъпи Добри Войников,

Реших да Ви напиша писмо, с което да Ви споделя колко много се е променил светът от времето, когато сте преподавали на своите ученици.

За последните 170 години животът и ежедневието ни са станали много по-забързани. Вече е задължително всички деца да ходят на училище и затова във всеки град и село има такава. Училищата днес са различни – има такива, в които се учат само езици, има спортни училища, професионални гимназии, в които децата се обучават за различни професии. В по-големите градове децата в едно училище често учат на смени. Повечето хора предпочитат да живеят в града, защото могат да си намерят по-добра работа, има повече и по-добри училища, по-добър транспорт и достъп до медицински услуги. Тъжно е, но в повечето ни села вече никой не иска да живее. Понякога, когато пътувам със семейството си, минаваме през различни селца и виждаме единствено самотни възрастни хора и множество изоставени и рушащи се къщи. Някак през последните години сме се откъснали от природата и нейната красота и сме забравили да живеем в баланс с нея. Все по-малко хора днес искат да обработват земята, която ни храни и ни дава подслон. В стремежа си за материална стабилност все повече от нас стават като работи, изпълнявайки едни и същи задачи всеки ден.

Някога в класните стаи е имало черна дъска и учителите са пишели с тебешири по нея. Днес, в нашата класна стая, пишем с маркери и имаме интерактивна дъска.



Въпреки всичко за нас училището си остава извор на знания, нови и стари приятелства, място, където съзряваме, израстваме като личности и се изграждаме като родолюбци.

Благодаря Ви за всичко, което сте оставили след себе си! Няма да Ви забравя!

С уважение,
Валентин от 8.д клас